Het blad voor kleine en grote kinderen

Mickey magazine

WEEKBLAD
BELGIE : 6 FR.

25 SEPT. 1958 Nr 416 8e jaar - 20 blz.

Laat ons allen met Donald op reis gaan,
een bezoek brengen aan de BEWONERS VAN DE NIEUWE WERELD!

ONZE DOORLOPENDE PRIJSKAMP

1, 2, 3... HOP!

MICKEY ROEPT OP...

Hallo, hallo, beste jongens en meisjes,

***GENOVEVA RIONDET** aanschouwde het levenslicht te Genève op 6 mei 1958. Deze jonge dame telt dus weldra vijf maanden. Haar vader, 34 jaar, en haar moeder, 32 jaar, zijn beiden sedert lang reeds lid van de « Mickey Club ». Natuurlijk kreeg Genoveva ook reeds haar lidkaart. Ziedaar een bevestiging van wat wij op de eerste bladzijde vermelden : « Mickey Magazine » is het blad voor groot en klein ! Tellen wij in één en hetzelfde huisgezin niet meerdere leden ?*

Maar dit is niet alles ! Genoveva's moeder heeft mij reuze genoegen gedaan door mij de geboorte van haar dochtertje aan te kondigen : niet alleen omdat het een blijde gebeurtenis is, doch vooral omdat zij op de goede gedachte kwam mij deelachtig te maken in haar geluk ! Ik zie daarin een vriendschapsblijk van haar kant, of juister een blijk van standvastigheid in haar vriendschap.

Trouwens Genoveva's ouders zijn even standvastig is het lezen van ons weekblaadje, zoals blijkt uit de mooie verzameling getrouwheidsplaten die zij bezitten. « De beeltenissen die mijn man Roger Riondet heeft verzameld en ingelijst, versieren baby's kamer », schrijft Mevrouw Riondet.

Ik hoop dat Genoveva, groter geworden zijnde, deze versiering op prijs zal weten te stellen. Persoonlijk vind ik deze versiering enig — ik zeg dit nu niet omdat ik weet dat de Riondet's deze lijnen zullen lezen — maar elkeen is het hier natuurlijk niet mee eens.

Om te besluiten, beste jongens en meisjes, wil ik nog een wens uitdrukken; namelijk dat jullie, getrouwd zijnde, naar het voorbeeld van Genoveva's ouders, mij op de hoogte zult houden wanneer er kleintjes komen.

Mickey

De grote dag is aangebroken! Onderaan pagina 20 vind je Donald, Mickey's derde en laatste medereiziger. Hiermee wordt deze puzzle-tombola dan ook besloten.

Maken wij in 't kort 't bestek. De deelname aan deze prijskamp is, zoals je weet, geheel kosteloos. Het volstaat, als je ze nog niet hebt, je volgende nummers aan te schaffen : die van 4, 11 en 18 september. Vier stuks dus met dit nummer. Volgende week herbegint ons spel dat telkens over vier weken loopt.

Het reglement van onze puzzle-tombola verscheen pagina 2 van het 4 september-nummer. Het volstaat deze voorschriften na te komen en ons je antwoord vóór 2 oktober toe te zenden. Doch opgelet! De poststempel mag geen latere datum dan 1 oktober dragen!

Buiten de tekening met de vier reizigers en het autootje, word je vriendelijk verzocht geen andere vermeldingen aan te brengen dan je naam en adres!

Is het lot je deze keer niet gunstig, herbegin dan de week daarop! Het kost je slechts de prijs van een postkaart en... kijk eens hieronder...

PRIJZENLIJST

1e prijs :	Een radiotoestel **NOVAK**
2e prijs :	'n Draagbaar radiotoestel **NOVAK**
3e en 4e prijs :	Een fototoestel ZEISS NOVAR.
5e prijs :	Een vulpen PARKER « 41 » met dop in Lustraloy
6e tot 8e prijs :	Een croquet-piste spel
9e en 10e prijs :	Een schrijnwerkersbank
11e tot 15e prijs :	Een treintje « Express Expo 58 » met personages
16e en 17e prijs :	Een vier paarden spel
18e tot 20e prijs :	Een croquet-spel
21e tot 25e prijs :	Een miniatuurgolfspel.
26e tot 30e prijs :	Een Parker T'Ball standaard.
31e en 32e prijs :	Een putt-ball spel.
33e tot 35e prijs :	Een basket-ball spel.
36e tot 38e prijs :	Een shot-ball spel.
39e en 40e prijs :	Een vrachtwagen met laadbak.
41e tot 43e prijs :	Een rubberen pop « Vache qui rit ».
44e en 45e prijs :	Een rubberen pop Donald voorstellend.
46e tot 50e prijs :	Een doos luxeschrijfpapier « Mickey ».

De uitslag van deze reeks verschijnt in ons nummer van 4 december.

Brievenbus

Een trouw lezeresje uit Antwerpen zou graag corresponderen met een meisje van ongeveer 14 jaar die haar zou kunnen helpen om de franse taal wat beter machtig te worden. Jacqueline doet graag aan sport, zoals tennis, zwemmen, netbal, enz. Ook houdt zij van muziek en speelt piano. Zij heeft ook nog een hobby, namelijk het verzamelen van postzegels, cigarenbandjes, lucifersdoosjes en allerlei punten. De schilderkunst heeft ook nog haar belangstelling. Hier volgt dan haar adres voor de belangstellenden : Jacqueline THIEL, Kerkstraat 53, te Antwerpen.

Hallo, postzegelsverzamelaars ! Carlo KEMPENAERS, Hoogstraat 29A, te Schriek, geeft 30 postzegels in ruil voor 25 Idac- of Historiapunten. Rechtstreeks schrijven a.j.b.

Welk meisje van 14 jaar zou in het Nederlands willen corresponderen met Ria DANIELS, Lage Weg 468, te Hoboken ?

Diane THIRY is 11 jaar oud en zou graag in het Nederlands corresponderen met een meisje van haar leeftijd. Ook haar broertje Luc zou graag een korrespendentje van 8 tot 9 jaar vinden. Hun adres is : Ridderstraat 11, te Zoutleeuw.

Onze vriend Lambert DE ROOVER, Schriek 316, te Ekeren, heeft een hele reeks punten die hij zou willen omruilen. Hij verwacht dan ook vlug een antwoord van één onzer vriendjes.

Welk meisje van 13 à 14 jaar zou in het Vlaams of in het Frans willen corresponderen met een jongen van dezelfde leeftijd ? Hier volgen naam en adres : Willy CRALS, Hasseltse steenweg 215, te Tonge-

Voor de leden

Insigne : 15 frank.
Wimpel : 20 frank.
Postpapier :
Gewoon kaft : 7,50 fr.
Luxe-doos : 25 fr.

Storten op de postrekening 7539.34, « Mickey Magazine », Brussel.

MICKEY'S ALBUM

Onze vriend Paul Deckers, Steinenbrückerstrasse 20, te Köln-Dellbrück, in Duitsland, zond ons deze foto met zijn beste groeten aan alle Mickey-lezers en -lezeressen.

VOLGENDE DONDERDAG : **PUIKE RUITERS**

De zoon van de Prins-Gemaal

DE VERZAMELING

Het koninkrijk Marekardië werd door een zwaarlijvige en aanminnelijke koningin geregeerd; haar onderdanen noemden haar « de goede dame ». Steeds vond zij op haar doortocht 'n geestdriftige mensenmassa die de marekardische groet brachten : een hand in de heup, de benen in spreidstand. De prins-gemaal was minder geliefd; niet omdat hij een slecht man was, maar hij was verslaafd aan sterke drank en in beschonken toestand kon hij uitzinnig woedend zijn. Wat erger was : hij droeg zeer slecht het uniform.

Het geliefst van al was wel de kroonprins, de twee en twintig jarige Clotarius. Hij was braaf en vrijgevig, niet al te schrander, zodat hij geen nieuwe belastingen of straffen invoerde. 's Zaterdags danste hij met de jonge meisjes, 's zondags speelde hij voetbal met de jongens; hij werd dan ook door de ganse marekardische jeugd op de handen gedragen. Niemand kon beter dan hij met 'n gracieus gebaar z'n vederhoed afnemen, z'n blonde lokken achterwaarts strijken of z'n sporen doen rinkelen; hij was genoeg muziekliefhebber om zelf niet te musiceren; hield voldoende van de dichtkunst om zelf geen versje te dichten, en wist genoeg van de schilderkunst af om tentoonstellingen te bezichtigen en de kunstenaars met doorzicht geluk te wensen. Kortom, het was werkelijk 'n charmante prins.

Uit naburige koninkrijke kwamen dan ook vaak afgezanten met portretten van huwbare, mooie prinsesjes. Clotarius nam al deze schilderijen aan, glimlachte innemend, gaf 'n beurs met goud aan de ambassadeurs en hing elk dezer schilderijen bij de anderen in het werkcabinet, waar zijn vader, de prins-gemaal, gewoonlijk de tijd doorbracht met nietsdoen.

Deze portrettengalerij, enig ter wereld, was 's lands roem en menig rijke burger liet van zijn dochters door vermaarde schilders portretten maken in de hoop dat dit werk eerlang bij de collectie zou worden gevoegd.

Dit verzamelen zou tot in 't oneindige kunnen hebben doorgaan zo de prins zekere morgen op de gedachte kwam zijn collectie aan een liefhebber te tonen.

— Monseigneur, zei de bezoeker eerbiedig, die prinsessen zijn wondermooi; dezes blauwe ogen strelen de ziel, genes zwarte kijkers doet uw hart verlangen... Hoe kunt u ongevoelig blijven ten overstaan van zoveel gratie ?

— Ongevoelig is wel 'n groot woord ! antwoordde Clotarius; maar ik kan wel n mooi' persoontje bewonderen zonder haar daarom dadelijk ten huwelijk te vragen.

— Stuit het huwelijk u dan zo tegen de borst, Monseigneur ?

— Het lokt mij enkel niet.

— Ik moet eerlijk bekennen, hernam de bezoeker die zijn milde gastheer wilde behagen, dat slechts weinige meisjes uwer waardig zijn, uitgezonderd...

— Uitgezonderd wie ?

— Het is nutteloos dat ik hierover spreek, Monseigneur. De prinses waarover ik het heb is voor u even onbereikbaar als voor die jonge mannen die, bij 'n poging haar te veroveren, 't leven hebben verloren.

— Onbereikbaar ?... voor mij ?...

— Naar verluidt zou zij door monsterachtige machten worden bewaakt, en hij die naar haar hand dingt moet drie schrikwekkende proeven afleggen.

— Waaruit bestaan deze proeven ?

— Ik weet het niet, Monseigneur, geen één van deze die het avontuur aandurfden zijn ooit weergekeerd. Aldus verdwenen talrijke jonge mannen die thans door hun moeders worden beweend. Het is daarom dat ik 't nutteloos vond u over die prinses te spreken.

— U brengt mij geenszins in verzoeking, Mijnheer, want uw prinses moet 'n hart van steen hebben om aldus zoveel lieftallige jongelui te laten onkomen.

— Arm kind ! Zij is slechts het slachtoffer van een magiër die deze proeven heeft uitgevonden om gebeurlijke kandidaten af te schrikken. Doch, ik bid u, Monseigneur, waag uw leven niet. Zo u met veel geluk er toch in mocht slagen alle hinderpalen uit de weg te ruimen, dan bent u nog niet zeker dat de prinses u zou willen huwen.

's Anderdaags, bij het morgenkrieken, vertrok de prins gelaarsd en gespoord, 'n zak op de rug en zijn zwaard aan z'n zij.

DE SLANGENBEZWEERDER

Vijf dagen lang liep Clotarius door bos en hei. De sterrenhemel was z'n deken en het mos z'n matras. Hier en daar hield hij bij een hoeve halt, dronk verse melk en at 'n stuk roggebrood met lookworst; onderweg plukte hij braam- of andere wilde bessen, of likte aan 'n lekkerstok waar hij 'n degelijke voorraad had van opgedaan.

De zesde dag, ontmoette hij een klein heertje met 'n haviksneus. Aan zijn zij hing een grote jachthoorn; verder droeg hij 'n grote platte doos. De prins groette het heerschap heel beleefd :

— Goedendag, mijn vriend. Is het toegelaten te vragen aan welk concert u deel gaat nemen ? Ik hou van muziek moet u weten en u hebt daar een schoon instrument !

— Helaas, edele heer, ik behoor tot generlei fanfare; ik ben slechts 'n arme slangenbezweerder, die zijn kunsten ten beste geeft op kermissen en openbare vermakelijkheden.

Aldus sprekende, opende de musicus de platte doos en toonde de verbaasde en uitermate walgende prins drie slapende slangen.

— Ik wil wel geloven, zei Clotarius, dat u slangenbezweerder bent, maar waartoe dient die jachthoorn dan ?

— Die heb ik nodig om de slangen te bezweren, zei de andere.

— Dat !... Is dat uw fluit ?

— Ik bezweer de slangen op de tonen van 'n jachthoorn.

— Maar dat is onmogelijk !

— Heeft de edele heer het reeds beproefd ?

— Nooit, moest de prins toegeven, en drong dan ook niet verder aan. Daar hij het beu was alleen rond te zwerven, stelde hij de slangenbezweerder voor hem te vergezellen. Deze nam dit voorstel aan en beiden togen dan op weg, hartelijk over muziek pratend.

DE DOBBELAAR

Aldus stapten zij vijf dagen op steeds moeilijker begaanbare wegen. Vijf nachten sliepen zij onder schrale dennebomen. De huizen werden schaarser en daarmee stelde ook de bevoorrading een heel probleem. Zekere avond moesten zij zich zelfs tevreden stellen met wat melk van een geit die zij in het bos verlaten vonden.

De zesde dag, trad hen een vrolijke kwant tegemoet. Reeds van ver wenkte hij de twee reizigers :

— Welkom ! edele heren, riep hij uit. Men heeft niet vaak de gelegenheid in deze contreien mensen te ontmoeten. Wat denkt u van een dobbelpartijtje ? Daarop haalde hij zijn twee wit-ivoren cubusjes met zwarte bolletjes op.

— Leer ons vlug dat nieuw spelletje, zei de prins nieuwsgierig.

De les werd heel goed gegeven. Zo goed zelfs, dat een halfuurtje later Clotarius al zijn lekkerstokken had verspeeld en de musicus zijn slangen gehypothekeerd.

— Houden wij er mee op, edele heren, zei de dobbelaar inschikkelijk. U bent mij te sympathiek dan dat ik er genoegen zou aan beleven u uit te schudden; laat ons liever gedrieën verder trekken. Hoe meer gekken, hoe meer vreugd, niet ?

DE BRILLENMAKER

Weer trokken zij vijf dagen lang doorheen 'n woeste savaanstreek bezaaid met bramen en gaspeldoornen; zij sliepen vijf nachten in spelonken zonder zich degelijk te kunnen beschermen tegen de noordenwind en de venijnige insecten. Vermoeid als zij waren, kwamen zij minder snel vooruit en bovendien leefden zij van de jacht. Hoe zouden zij anders aan eten geraken in deze dorre streek ? Zij staken groene twijgjes in brand voor de opening van de konijnenholen en sloegen de arme diertjes neer zodra zij hun koppen buiten staken. De enkele wilde bessen die zij nu en dan vonden waren niet in staat hun brandende dorst te lessen. Zij werden door moedeloosheid bevangen toen zij eindelijk, de zesde dag, een dikke vent slapend in 'n gracht aantroffen.

— Gegroet, ouwe jongen, zei de prins, mogen wij weten wat u in deze onherbergzame streek uitvoert ?

— Ik rust uit, antwoordde de man, want er wacht mij nog een vermoeiende reis. Ik ben brillemaker van beroep, moet u weten. Daar ik een uitgelezen klandizie bezit, blaas ik mijn glas zelf. Louter toevallig, kwam ik tot de bevinding dat de grondsoorten uit deze gewesten zeer geschikt zijn voor sommige speciale glazen. Sindsdien kom ik elk jaar m'n provisie opdoen. Kijk, hier ligt mijn zak. Daarmee moet ik nu een reis aanvangen van meer dan drie weken.

(Wordt vervolgd.)

In Malayala

Donald verkreeg van Jeremias de post van directeur in een rubberplantage die de oude Mac Duck op Malayala bezit. De eerste taak van Donald is een voorraad rubber naar de haven te voeren. Maar het regenseizoen is begonnen en, bovendien, wordt de trein door een groep deugnieten, de Boulous, opgewacht.

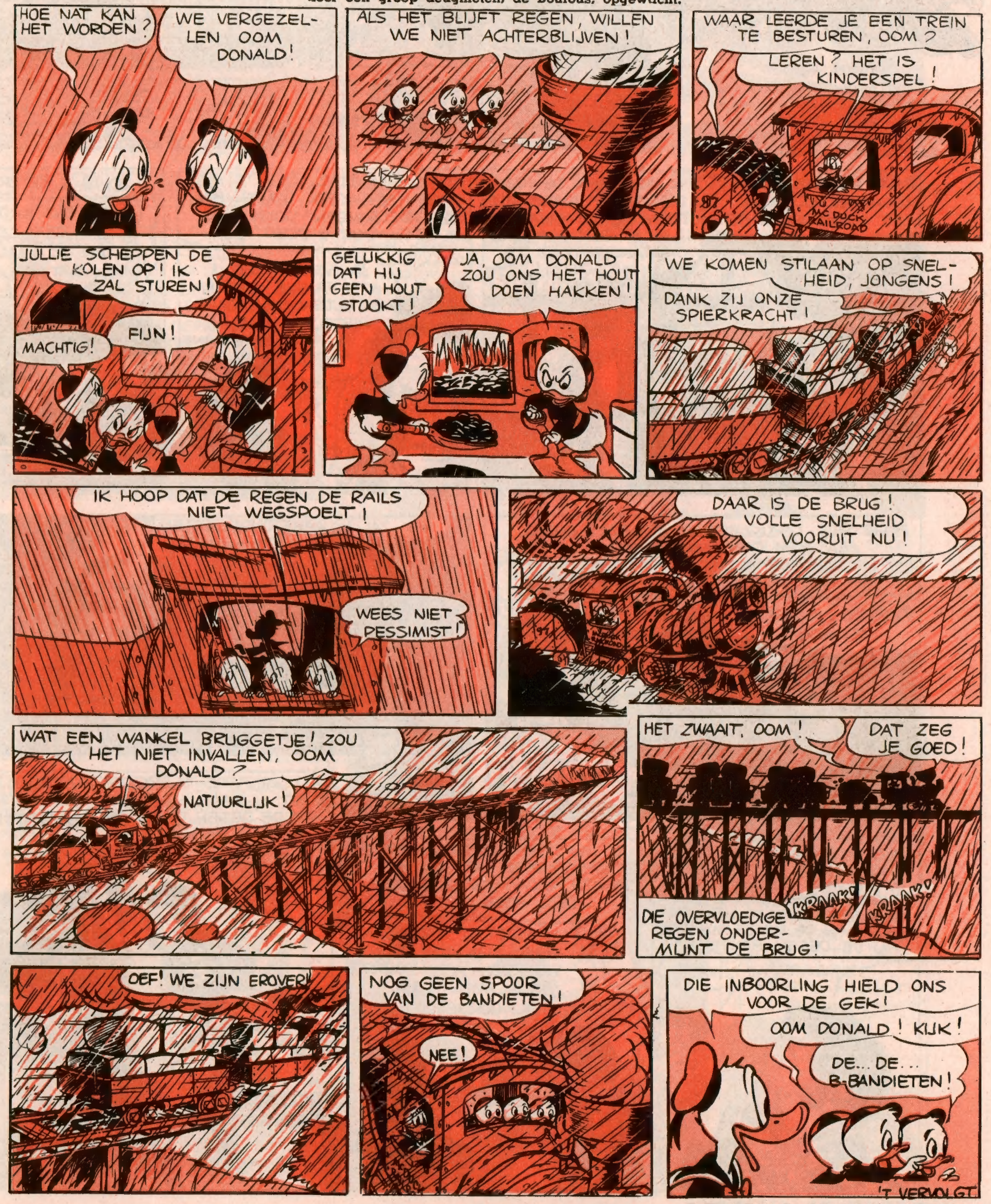

VOLGENDE DONDERDAG : **DE BRUG STORT INEEN !**

KORTE INHOUD

Zorro heeft Nacho Torres, die door de tyran Monastario gevangangen wordt gehouden, bevrijd en hem veilig in de missie van San Gabriel verborgen...

VOLGENDE DONDERDAG: **DE VALSE ZORRO**

KORTE INHOUD

De « Lullubelle » moet absoluut een potvis vangen, anders is de kapitein geruïneerd. Mickey en Dingo staan plots tegenover het zoogdier, Rakker genaamd.

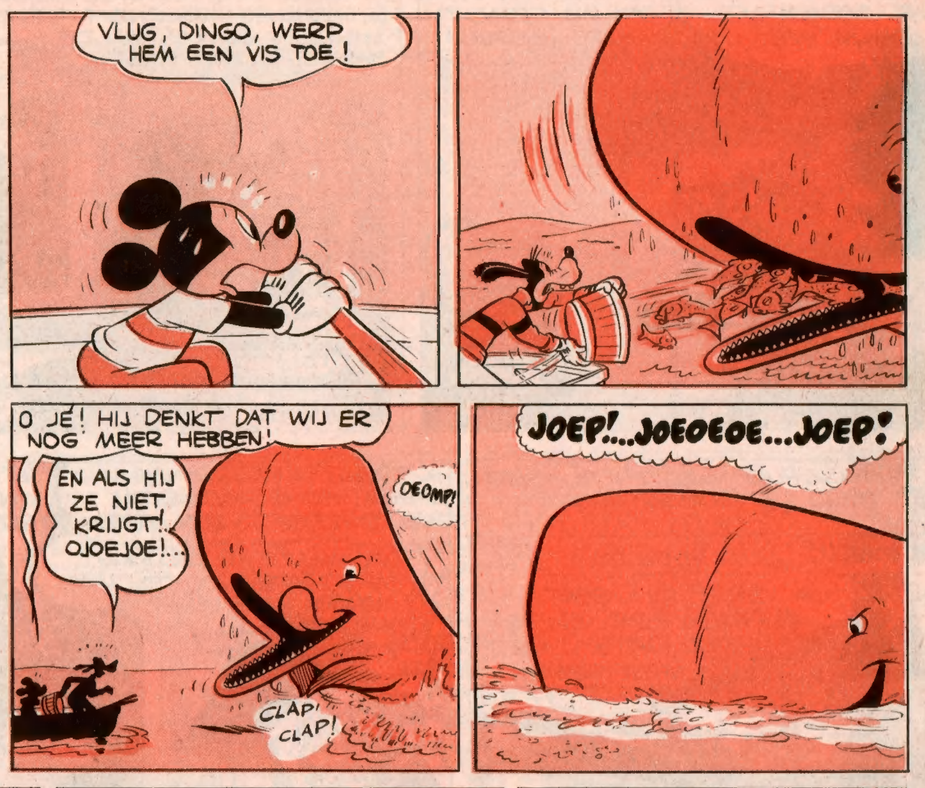

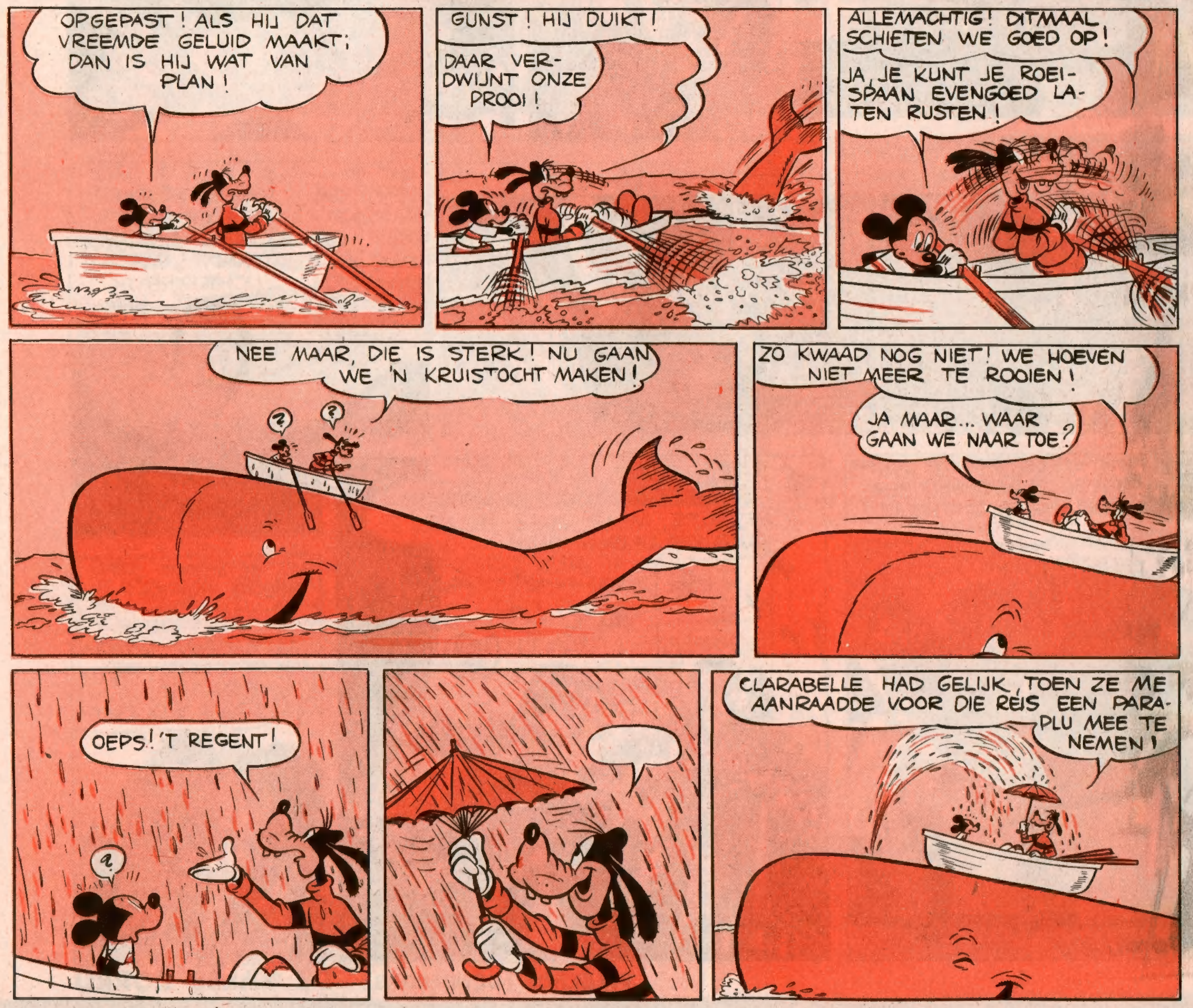

VOLGENDE DONDERDAG: **DE ZWARTE MAN**

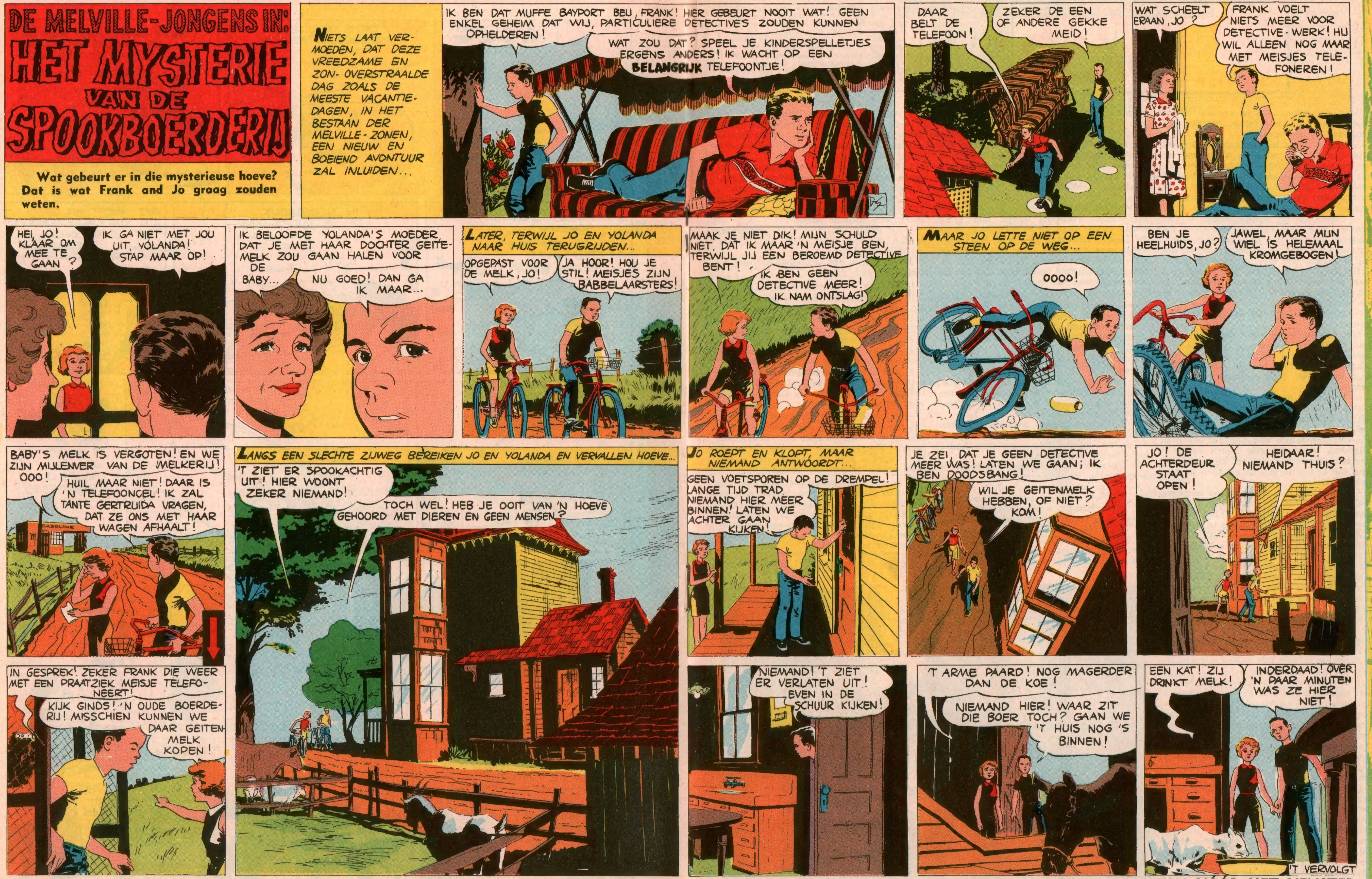

VOLGENDE DONDERDAG: VOETEN VÓÓR HET VENSTER

27.K.235

KORTE INHOUD : Twee vriendjes, André en Roger, zijn erg benieuwd door het feit, dat twee wagens hetzelfde nummer dragen : 27K235. Zij vernemen, dat de eigenaar van één dezer wagens, een zekere Stepanek is, die de villa « De Jasmijnen » bewoont. Met een stel vrienden, bespreken zij deze aangelegenheid. Gustaaf, een rijkemanszoon, maakt deel van deze groep uit.

Met een hand in zijn vestzak en de andere op het hart, verklaarde Gustaaf trouwens op dit ogenblik :

— Als jullie willen kunnen we er heen rijden met mijn scooter. Aldus kunnen we eens nagaan hoe « De Jasmijnen » er uit zien. Ik hoef niet thuis te zijn vóór zeven uur. Moeder drinkt tee met haar vriendinnen en ik heb de toelating gevraagd haar te mogen verlaten.

— Goed zo, zei André. Maar op de scooter is er slechts plaats voor twee. De anderen moeten dus met de tram gaan. Ik stel voor, dat we strootje trekken om uit te maken wie met jou mee zal gaan.

Het lot viel op Roger. Een opmerking van het wijze Anneke, dat tot dan toe gezwegen had, bracht het plan echter in de war :

— Maar hebben jullie wel geld voor de tram ?

Met koortsachtige haast doorzochten ze hun zakken en wanneer al hun geld verzameld lag in de kleine hand van het jonge meisje, bleek dat er juist genoeg was om twee heen-en-weer reizen te betalen.

— Wat geeft dat ? kwam André tussen. Gustaaf zal mij eerst voeren. Daarna zal hij terugkomen om een van jullie te halen. De twee anderen nemen de tram.

— Maar waarom kan Gustaaf ons niet allemaal, ieder op onze beurt, voeren ? kreunde Roger, aan wie het grootste aandeel toe behoorde van de geldsom in Anneke's hand.

— Omdat de dag niet rekbaar is, slimmerd, replikeerde André. Indien Gustaaf vier ritten moet rijden zal het na de laatste tijd zijn om huiswaarts te keren.

André en Gustaaf waren bijgevolg de eersten, die « De Jasmijnen » ontdekten. Het was een villa, zoals er tientallen staan langs weerskanten van de baan, die Antwerpen met Breda verbindt. Maar terwijl de meeste andere van die woningen tussen de grote haven en Brasschaat gelegen zijn, bevond deze zich meer dan twee kilometer buiten dit dorp. Bovendien was ze op een werkelijk afgelegen plaats gebouwd, vermits de dichtsbijgelegen villa zeshonderd meter verder stond.

Hoeft het gezegd, dat André en Gustaaf, toen ze voet gezet hadden op het asfalt van de steenweg op Breda, eerst en vooral een nieuwsgierige blik gingen werpen op het huis van de eigenaar van de nummerplaat 27K235. Daarna pas ging André in het gras langs de weg zitten, op een honderdtal meter van het huis, kalmpjes de tram afwachtend, waarmede Anneke en haar broer moesten aankomen, terwijl Gustaaf terug naar Antwerpen vertrok om Roger te halen.

Daar hij het wachten een beetje lang begon te vinden, sloop de jongen naar het dennenbos, dat zich aan de andere kant van de weg, rechtover « De Jasmijnen », uitstrekte. Van daar kon hij de woning van de bewuste Stepanek beter bekijken. Zij zag er tamelijk weelderig uit, met een rieten dak, dat enerzijds bijna de grond raakte, en anderzijds vertoonde ze een zware ijzeren deur. Het raam, dat op de steenweg uitgaf, was afgesloten met een van die vensterblinden, die wel het daglicht in de kamer laten vallen doch deze onttrekken aan de indiscrete blikken der voorbijgangers. Om in het huis binnen te dringen diende men een gaanpad te gebruiken, dat van het langs de baan aangebrachte hekken naar de ijzeren poort liep.

Gelijklopend met het gaanpad leidde een ander weggetje, belegd met grote platte stenen, van de verkeersbaan naar de andere kant van het huis. Klaarblijkelijk was het langs daar, dat Stepanek zijn wagen binnenreed. De autobergplaats moest ongetwijfeld bereikbaar zijn aan de achterkant van het huis.

Terwijl André zich die opmerkingen maakte, verschenen Anneke en Bob op de steenweg. En nauwelijks hadden zij hun vriend vervoegd of het geknal van een scooter verwittigde hen van de komst van Gustaaf en Roger.

— Nu, wat gaan we doen ? ondervroeg Roger.

— Indien we kennis willen maken met Stepanek zullen we een middel moeten vinden om hem uit het huis te lokken, denk ik, zei André.

— Laten we gewoon aanbellen en dan onmiddellijk weglopen... suggereerde Bob.

Zonder veel plichtplegingen wees André het voorstel van de hand :

— Zo zullen we niet zien wat voor 'n kerel hij is. Dat gaat niet !

— En zo we zouden aanbellen en zeggen, dat we een geldomhaling doen voor het Rode Kruis ? waagde Anneke.

— Dat is al beter, gaf André toe. Maar het klopt nog niet helemaal. De mensen, die het Rode Kruis daarvoor gebruikt, zijn gewoonlijk voorzien van een bus, en zelfs van een verzegelde bus.

— Wat dan ? zuchtte Gustaaf weifelend.

— Ik heb een idee, antwoordde Roger zelfzeker. We zullen zeggen dat de scooter onklaar is geraakt en dat we benzine nodig hebben.

— Maar we bevinden ons hier op slechts een kwartiertje gaans van het eerste pompstation van het dorp, wierp André op.

— Ja, als jij systematisch alles verwerpt wat je voorgesteld wordt, dan verkies ik te zwijgen, bromde Roger.

— Ik geloof dat mijn idee praktischer is dan die van jullie. Kijk wat ik hier uit mijn zak haal.

André toonde een tennisballetje, dat hij steeds bij zich droeg.

— En dan ? vroeg Gustaaf.

— Wel, we gaan vóór de villa spelen. Op zeker ogenblik zal ik het balletje te hard wegslaan... zodat het tot achter de villa zal rollen. En vermits we welopgevoede jongens zijn gaan we dan beleefd vragen aan M. Stepanek of hij ons wil toelaten het balletje terug te zoeken.

— Dat klinkt inderdaad heel mooi, commenteerde Roger. Maar zal die Stepanek het niet zonderling vinden, dat wij precies vóór zijn villa spelen ?

— En waarom ? Je geeft zelf zopas toe, dat we ons dicht bij het dorp bevinden; hij zal ons voor jongens van Brasschaat nemen. Toe, kom met mij mee. De anderen wachten hier en mogen zich onder geen enkel voorwendsel vertonen.

— In orde, knikte Gustaaf, die heel blij was niet deel te moeten nemen aan de expeditie. De voorzichtige knaap had reeds een hele ontvoeringshistorie verzonnen, waarin Stepanek de rol van een gangsterleider speelde, en hij verkoos daarin niet betrokken te worden.

('t Vervolgt.)

MERKWAARDIG SNELPORTRET

Pelorus Jacq

Een achtenswaardige gids

BEGIN 1905, leed de cargo « Penguin » schipbreuk in 'n nauwe vaargeul, « Pelorus » genaamd, gelegen aan de Noorderkust van Nieuw-Zeeland. Het was de eerste keer sinds ruim vier en dertig jaar dat dergelijk drama zich in deze gevaarlijke wateren voordeed.

Maar het zou niet zijn gebeurd zo 'n passagier van de « Penguin » Pelorus Jack, twee jaar voordien in diezelfde vaargeul, niet aan de kop had gekwetst. Zeker, de matrozen sprongen op deze passagier toe, dienden hem 'n verdiende afstraffing toe, en zouden hem zeker over boord hebben gegooid zo de kapitein niet tussenbeide was gekomen.

Inderdaad, Pelorus Jack was, sedert 1871, de gids die de schepen veilig door de riffen van voornoemde vaargeul heen loodste. Dit intelligent en vrolijk dier heeft talrijke bemanningen voor de dood gevrijwaard en bij zijn verdwijning verschenen talrijke necrologieën over gans de wereld. Het is hem te danken dat er zich in die vaargeul gedurende meer dan veertig jaar slechts één zeeramp voordeed, en dan nog ! Men kan best begrijpen dat Pelorus Jack weigerde het schip, van hetwelk men hem had beschoten, door de vaargeul heen te loodsen ! « Schiet niet op de gids » is een stelregel die in elke handleiding van de volmaakte reiziger zijn plaats heeft.

En ziehier een stelregel voor de handleiding van elke beschaafde mens : « Schiet niet op de dieren in 't algemeen, noch op de dolfijnen in 't biezonder ». Eigenlijk zou deze laatste stelregel in de handleiding van de volmaakte jager beter tot zijn recht komen.

Door met één schot deze twee stelregels te hebben verwaarloosd, veroorzaakte de passagier van de « Penguin » in 1903 de ondergang van de « Penguin » in 1905.

DE HULPVAARDIGHEID VAN 'N WALVISACHTIG ZOOGDIER

Gedurende de herfst van 1871, voor de schoener « Brindle » bij mistig weder het Nauw van Pelorus binnen. Hij had zijn snelheid tot enkele knopen teruggebracht en zocht, op goed geluk, moeizaam z'n weg. Vooraan, wierpen de matrozen voortdurend het peillood uit ; de kapitein en de stuurman staarden star voor zich uit en trachtten de mist te doorboren.

Plots dook 'n grote vis, drie of vier meter vóór de voorsteven uit 't water op en zwom al spelend voor het schip uit, zijn snelheid naar deze van de schoener regelend. Het was een vier meter lange dolfijn. Daar deze dieren onder de snelsten ter wereld mogen worden gerekend, ten minste van deze die in 't water leven, stelden de veertien of vijftien knopen van de « Brindle » geen moeilijkheid voor onze dolfijn.

Zij leven en zwemmen uitsluitend in diep water. De gezagvoerder van de « Brindle » was er dan ook van verzekerd dat, door in 't kielzog van het dier te blijven, het schip tegen geen rif zou stoten.

Pas has het schip de gevaarlijke zone verlaten of de dolfijn dook onder water en verdween.

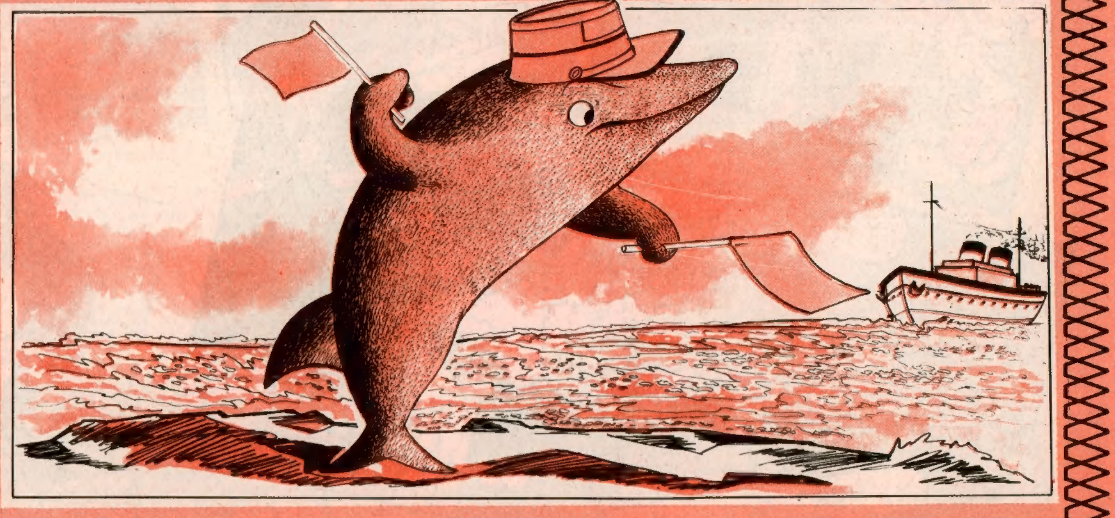

EEN VOORBEELDIGE LOOPBAAN

Enkele maanden later werd dit walvisachtige zoogdier — let wel op, de dolfijn is geen vis als dusdanig — « Pelorus Jack » gedoopt. Zodra 'n schip ter hoogte van de vaargeul kwam, dook het dier uit het water op en leidde het door het gevaarlijk gedeelte heen, om onmiddellijk daarop te verdwiijnen.

De kapiteins moesten bijgevolg hun tijd niet meer verbeuzelen met voorzorgsmaatregelen die voordien onontbeerlijk waren : thans voeren zij in 't kielzog van Pelorus Jack.

Deze zwom ook wel eens langs de scheepsromp of schuurde er tegen aan net zoals 'n kat tegen 'n stoelpoot schuurt.

Eén jaar later, was de naam « Pelorus Jack » in alle havens gekend. Het was deze van aller zeevaarders vriend, hij was voor hen synoniem van veiligheid.

Jullie zullen dan ook wel begrijpen waarom de bemanning van de « Penguin » zo woedend was toen één van de passagiers het in zijn hoofd kreeg met 'n revolver op dit gedienstig dier te schieten. Maar het slachtoffer zelf had 'n veel te goed karakter om tegen de mensen wrok te voeden. Het loodste verder de schepen door de vaargeul heen. Doch, toen de « Penguin » weer door het Nauw van Pelorus wilde varen, was er geen dolfijn te bekennen... Drommels ! of wij hem begrijpen !

Daarna, bescheiden en actief als alle grote werkers, nam Pelorus Jack zijn taak als vrijwillige gids weer op. Dit duurde tot in 1912. Toen daagde 'n flotielje walvisvaarders op en Pelorus Jack verdween voor altijd.

Alle opzoekingen bleven vruchteloos. Natuurlijk kregen de walvisvangers de schuld. Men verdacht hun er namelijk van op Jelorus Jack jacht te hebben gemaakt en vermoedelijk gedood. De walvisvangers kregen schrik en gingen elders jagen.

DOLFIJNEN, DICHTERS EN KINDEREN

Het is trouwens niet de eerste keer dat een dolfijn met de mensen in goede verstandhouding leeft. In de VIIe eeuw vóór J.-C. werd de griekse lyrische dichter Arioon door enkele matrozen, op zijn rijkdommen belust, overboord gesmeten. Ten minste, zo vertelt Herodotus. Deze historicus voegt er aan toe dat een dolfijn bekoord door de intonatie van Arioon's lyriek, de dichter op zijn rug nam en hem afzette aan de kaap Tainaron, thans kaap Matapan genoomd, ten zuiden van de Peloponnesos.

Nog andere soortgelijke verhalen getuigen van vriendschapsbanden die kinderen met dolfijnen verbonden. Aldus zou er eens 'n jongetje zijn geweest dat, om naar school te gaan, een grote omweg moest maken daar er 'n groot meer, aan wier oever hij woonde, hem de pas afsneed. Nu wordt er verteld dat een dolfijn opdook en dit jongetje elke dag over het meer zette. Ik heb ook eens horen vertellen dat er in dat meer een dolfijn woonde die dolveel van muziek hield. Ja, de invloed van Euterpe — de muse van de muziek — was zo groot, dat de dolfijn uit het water kwam en vredig met het vee ging grazen van zodra hij 'n herder op zijn schalmei hoorde spelen.

Dit zijn natuurlijk maar legenden. De zeelui hebben reeds lang vastgesteld dat de dolfijnen steeds de schepen volgen, waaruit zij besloten hebben dat deze dieren, zoals de haaien, de gen was.

In werkelijkheid zouden deze dieren, net zoals de haaien, de schepen op run route volgen om zich te voeden met de keukenafval. Zo zij nooit 'n mens hebben aangevallen komt dit doordat het hun niet mogelijk is zulk 'n volumineuze prooi te verslinden.

Volgens de oordelaars is de geschiedenis van Pelorus Jack best te verklaren : de dolfijn volgde of zwom voor het schip in de hoop 'n beetje te bemachtigen. Vermits hijzelf de riffen vermeed, had het schip maar in zijn kielzog te varen om nergens tegenaan de stoten !

Maar het geval van de « Pinguin » dan, zul je misschien zeggen ? Wel, dit alles bewijst één ding : de zeemanspraatjes riepen vroeger tal van legenden in het leven ; zij kunnen ook moderne sprookjes doen ontstaan.

ELLSWORTH EN DE SPEELSE DUIVER
ELLSWORTH... NEEM JE MET JE DUIVER DEEL AAN DE GROTE PRIJSVLUCHT?
ZEKER, EN HIJ WINT OOK!
MOOIE VOGEL!
WE OVERBLUFFEN HEN ALLEMAAL, NIET?
DE WEDSTRIJD...
START
NIET VERGETEN, HOOR, JE BLIJFT BIJ DE ANDEREN TOT NABIJ HET EINDE... DAN GEEF JE PLOTS DOOR!
KOO!
KLAAR?... VERTREKKEN!
JURY
HIJ WINT GEMAKKELIJK!
HIER KOMT HIJ, VER OP KOP!
AANKOMSTLIJN
DUIVENPRIJSVLUCHT EERSTE PRIJS 5000 FR.
AANKOMSTLIJN
?
HE? WAT DOE JE? JE BENT BIJNA AAN DE AANKOMSTLIJN!
KOM TERUG!
SCHEER JE WEG! IK WORDT HEREMIET!

GOLF VOOR DAMES
HEB IK JULLIE OOIT DE GESCHIEDENIS VAN DEZE FOTO VERTELD?
'T BEGON TOEN DAISY EEN ARTIKEL IN DE KRANT LAS...
DENISE VAN DUCK IS WEER FAVORIETE IN HET DUCKBURGGOLF KAMPIOENSCHAP VOOR DAMES!
BA! DIE GEIT VAN EEN DENISE! ALS ZE DOORGAAT MET WINNEN ZAL ZE NOG ONTPLOFFEN VAN VERWAANDHEID!
TOCH ZAL ZE WEER WINNEN! NIEMAND KAN HAAR KLOPPEN TENZIJ...
...IK HET DOE! BINNEN TWEE DAGEN BEGINT HET KAMPIOENSCHAP! IK LAAT ME INSCHRIJVEN EN ZAL VLUG GOLF LEREN SPELEN!
KLARA HOEN ZAL ME HAAR GOLFSTOKKEN WEL LENEN!
WELDRA...
IK HOOP DAT JE MEER GELUK BIJ 'T GOLVEN HEBT DAN IK, DAISY!
IK HAD ER VLUG GENOEG VAN!
NONSENS, KLARA! GOLF KAN ZO MOEILIJK NIET ZIJN!
IK BEN ER ZEKER VAN NA ENKELE LESSEN ZEER GOED TE SPELEN!
LESSEN ZIJN NIET NODIG!
IK ZAL JE ALLES AANLEREN WAT IK KEN... EN HELEMAAL GRATIS OOK!
PRACHTIG! BEGINNEN WE?
300 M.
DE TWEE VOLGENDE DAGEN GEEFT KLARA AAN DAISY GOLFLES...
HOE TE SLAAN...
OEPS! WEER GEMIST!

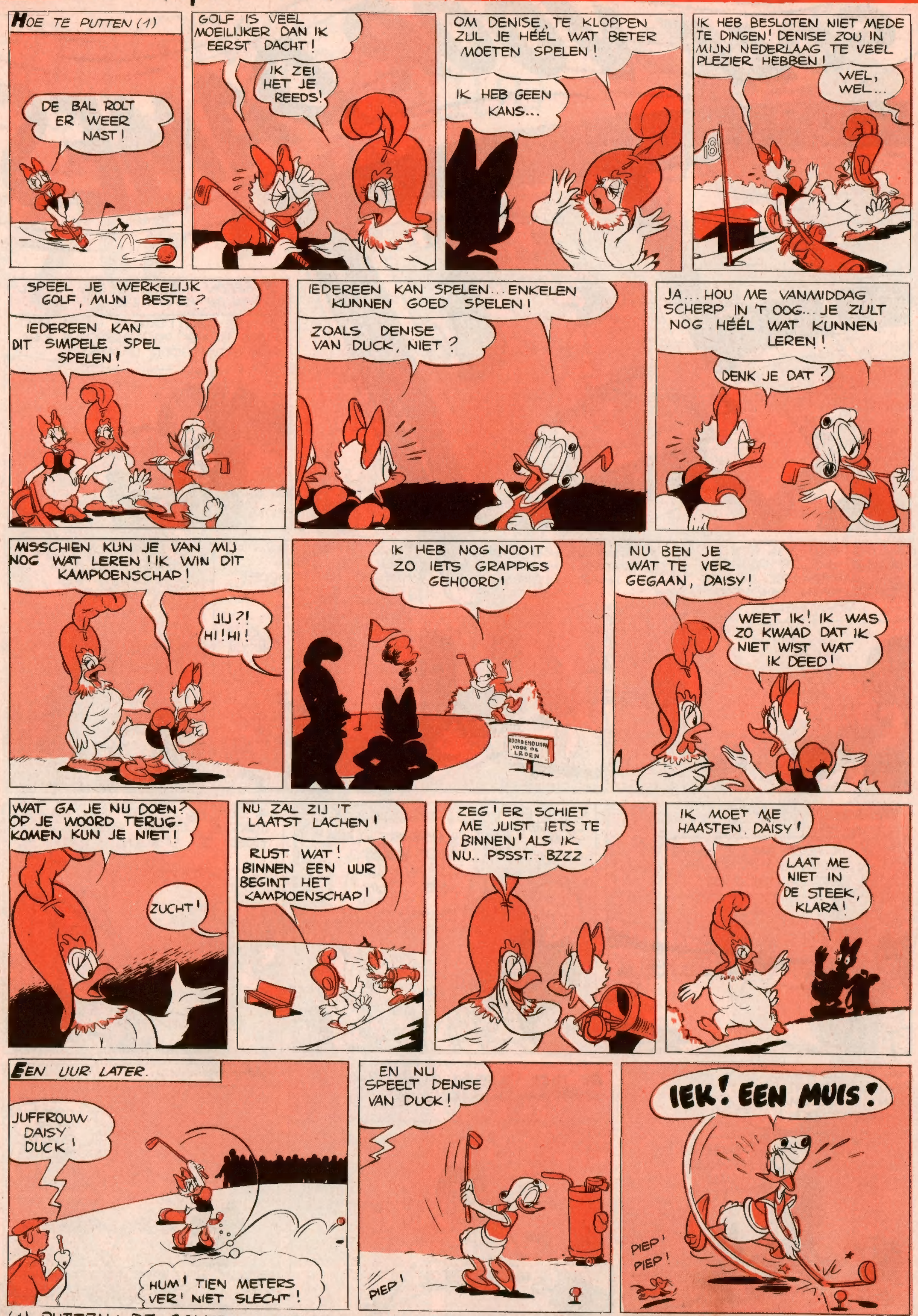

(1) PUTTEN: DE GOLFBAL MET EEN AFGEMETEN SLAG IN HET GAATJE DOEN ROLLEN

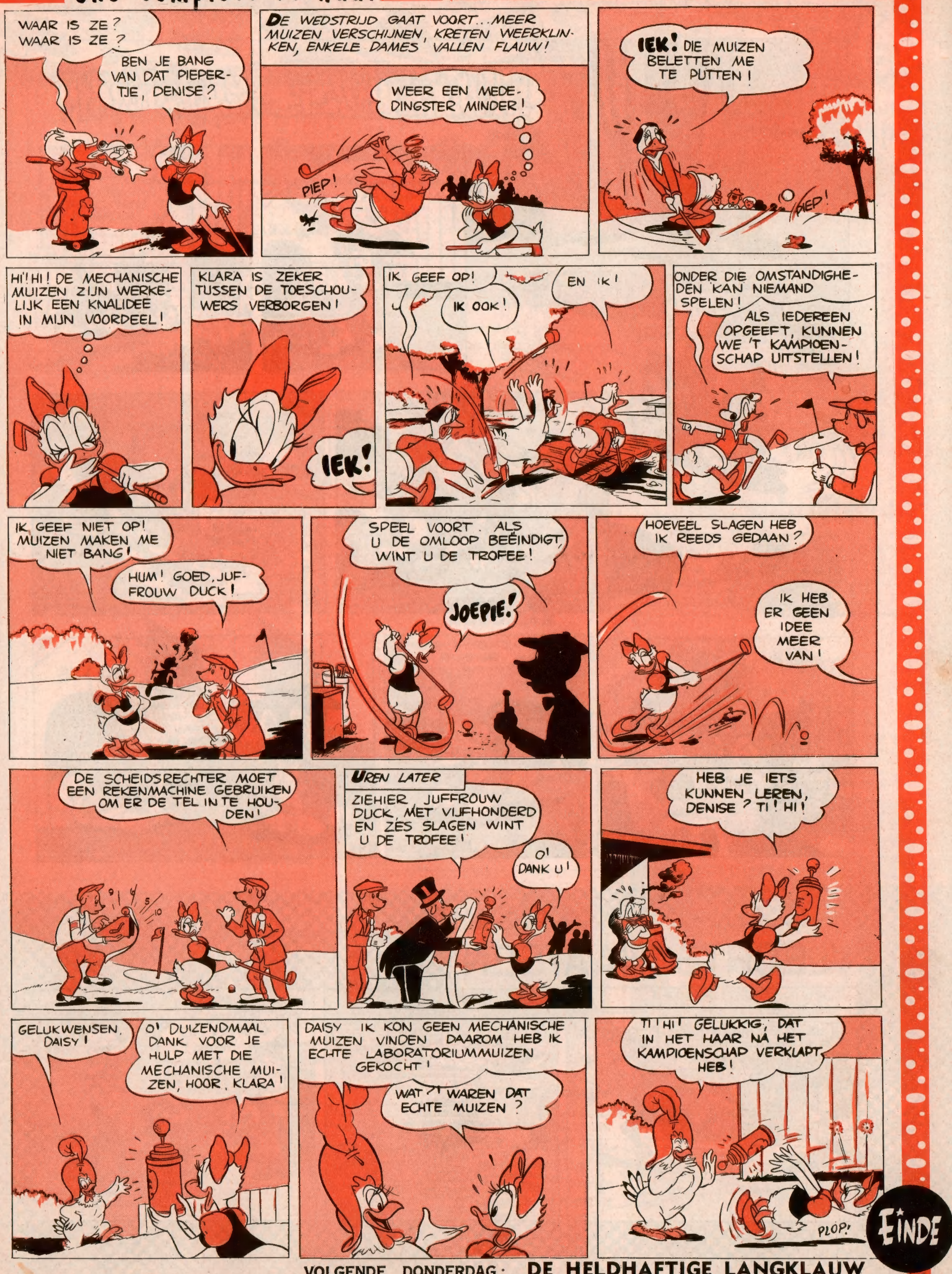

VOLGENDE DONDERDAG: **DE HELDHAFTIGE LANGKLAUW**

VLECHTSCHAATSEN

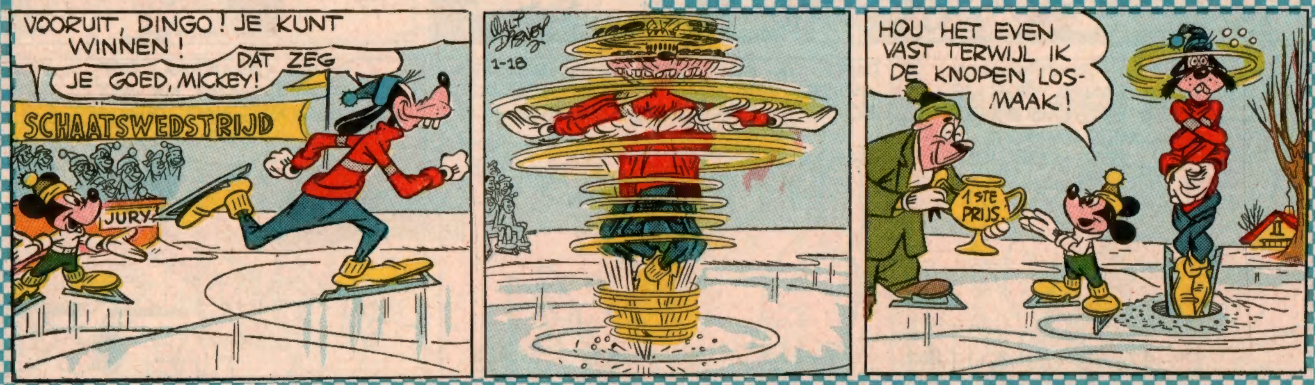

Voor de dierenvriendjes

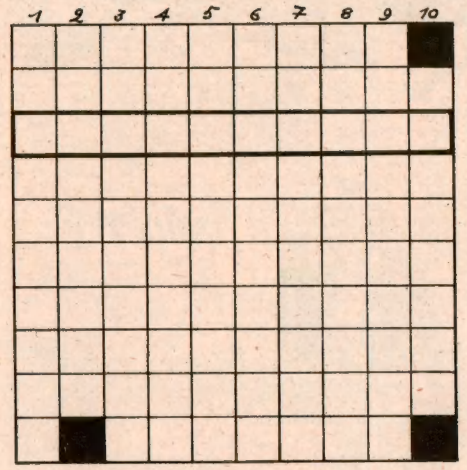

Hier komt dan een spelletje voor de dierenvrienden. Vul onderstaande rooster in van links naar rechts; vertikaal zul je een of ander dier uit onze afrikaanse fauna vinden.

1. Grauwe en rosse priemsnavelige zangvogel.
2. Afrikaanse civetkat, ook krokodillendoder genaamd.
3. Chileens knaagdier.
4. De grootste europese roofvogel.
5. Zwarte beer met zeer beweeglijke lippen.
6. Wild zwijn op Borneo met bundel haren aan de onderkaak.
7. Grote vlieg die de runderen steekt om hun bloed uit te zuigen.
8. Schaaldier dat vele vissen tot aas dient.
9. Grauwe vlieg die haar eieren in dood dierenvlees legt.
10. Andere benaming voor gorilla's.

LACHEN IS GEZOND

— Mijn vrouw leert autorijden.
— En hoe gaat dat ?
— Wel het begint. Ze draait nog maar alleen als de weg ook draait !

★

Twee krantenjongens, een blanke en een zwarte, kregen twist.
— We zijn allemaal gemaakt van stof, zei de zwarte.
— Niet waar, antwoordde de blanke. Gij zijt gemaakt van kolengruis.

★

Miele komt Lowie tegen, die een grote tuil bloemen draagt :
— Is uw vrouw jarig ?
— Nee. Ik ga die bloemen naar haar graf brengen op het kerkhof te Elsene.
— Oh... Neem me niet kwalijk... Ik wist niet.
— Het is niets, het is niets. Trouwens ik heb een andere.
— Ha ! Gelukkig ?
— Ja, die ligt op het kerkhof in Schaarbeek !

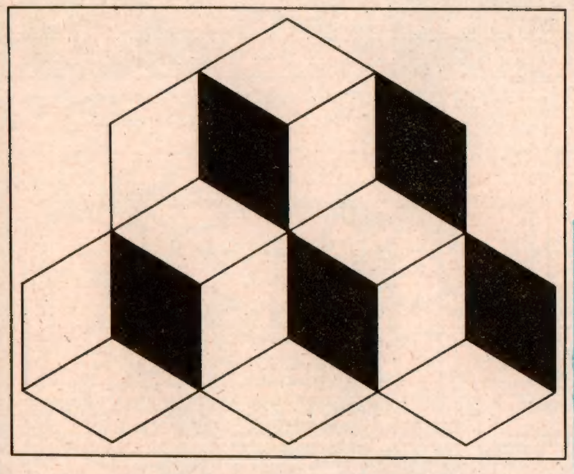

DE VERANDERLIJKE KUBUSSEN

Ziehier kubussen. Het zijn maar gewone kubussen, denk je? Wel tracht eens ze te tellen... en je zult zien wat er van is.

Raadsels

1) Wat wordt kleiner door er aan te trekken ?
2) Zij lopen steeds tezamen, en toch komen zij nooit bijeen !
Wat is het ?

Antwoorden : 1) Een sigaret; 2) De wielen van een voertuig.

Enkele subtiliteiten

De herfst is daar en weldra beginnen de lange winteravonden. Dan zijn enkele kleine gezelschapspelletjes zeer welkom. Ziehier een klein spelletje voor subtiele geesten. Het bestaat er uit verschillende woorden te zoeken die met de lettergreep « ver » beginnen. Bijvoorbeeld, men zeg je : « Geef mij 'n Ver die schrijvend wordt verbruikt. » Het overeenstemmend woord is « verschrijven ». Nu jij :

1) Ver dat vermindert.
2) Ver dat wordt versmaad.
3) Ver dat wordt onderdrukt.
4) Ver dat aan snelheid wint.
5) Ver dat men door snijden bederft.
6) Ver dat een handeling uitdoet.
7) Ver dan men anders inspant.
8) Ver dat te lang slaapt.
9) Ver dat zich verbergt.
10) Ver dat men op een ander schip laadt.

Oplossingen : 1) Versmelten; 2) Versmijten; 3) Versmoren; 4) Versnellen; 5) Versnijden; 6) Vermaakt; 7) Verspannen; 8) Verslapen; 9) Verschuilen; 10) Verschepen.

Lettergreepraadsels

Mijn eerste is 'n benzinemerk.
Mijn tweede is een knaagdier van de familie der muizen.
Het geheel geef je 'n berg in Azië waarvan sprake in de Bijbel.

Mijn eerste is de voorgevel van 'n gebouw.
Mijn tweede is een rookwerktuig.
Het geheel is een figurant aan een orgel.

Oplossingen : ARA - RAT. - 2) FRONT - PIJP.

Dit exemplaar van « Mickey Magazine » is uitsluitend bestemd voor de verkoop tegen de vastgestelde prijs en mag in geen geval aan een leesportefeuille gevoegd worden noch in huur gegeven.

Heb je uw Mickey's vlag?

MICKEY MAGAZINE Het jeugdblad voor jongens en meisjes.
Uitgaven Pont-Levis — Verantwoordelijk uitgever :
Frans PRETE, beheerder-afgevaardigde, Hopstraat 47, Brussel.

MICKEY-HOLLAND
M. v. Gelderen en Zoon,
N. Z. Voorburgwal 142,
Amsterdam.
Postgiro : 137.867.
ABONNEMENT :
3 m. : fl. 5,50 - 6 m. : fl. 10,50 - 1 jaar : fl. 20,-

ABONNEMENTSPRIJS :
Postcheck : Nr 7539.34

	3 m.	6 m.	1 jaar
België .....fr.	75,—	145,—	280,—
B. Kongo ...	80,—	150,—	290,—

Luchtp. : Idem + posttarief luchtp.

Alle briefwisseling is te richten aan :
MICKEY MAGAZINE, Hopstraat 47, Brussel.

DIT NUMMER WERD MET VERGUNNING VAN WALT DISNEY DOOR DE BELGISCHE STUDIO'S VERWEZENLIJKT, ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN. PRODUCTIONS 1958.

BEN JE REEDS LID?

Als je nog geen lid bent van MICKEY'S CLUB, vraag dan de lidmaatschapskaart vandaag nog aan. Je stuurt doodeenvoudig een briefkaart met je naam, voornaam, geboortedatum en juiste adres. Een paar dagen later al ontvang je de lidmaatschapskaart GRATIS met alle nodige uitleg omtrent beloningen en eretitels. Nooit een cent te betalen ! Alleen maar de vignetten van pagina 20 sparen !.

DE DROOM VAN HUN LEVEN

Door hun oom opgesloten, zien de drie neefjes kans te ontsnappen. Zij gaan naar de bioscoop. Ook Donald is in de zaal aanwezig. Tijdens de pause wordt een TV-toestel uitgeloot... juist iets waar Loekie, Joost en Victor dolveel van houden. Victor biedt zich aan om bij de trekking behulpzaam te zijn.

IN BELGIE GEDRUKT bij de N. V. Drukkerij voor Nijverheid en Financie, « IMIFI », Hopstraat 47, Brussel.

Zie op bladzijde 2 de richtlijnen die je zullen toelaten deel te nemen aan onze PUZZLE-TOMBOLA !